

טיב הקהילה

פר' כי תצא
י"ג אלול תשפ"א
 זמני הרלקת הגרות ומרצ"ש

הדרה"ג	6:42
מוצש"ק	7:55
ר"ת	8:33

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סוק"ש א'	8:36
סוק"ש ב'	9:22
סוק"ש א'	9:58
סוק"ש ב'	10:29

ליחן פס':
580

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

חיזוק לעת נסיון

מכן את האמת לאמתו, שאינו מדובר כי אם מדמיון שוא, וכמעט שאין להם נחמה.

דברים אלו מבוארים בדברי רש"י שלפנינו, התורה התירה 'אשת יפת תואר' וזאת כי ידעה תורה שאחר שהאדם טרוד בעמדו ב'קרב' מול הלוחמים נגדו אינו יכול לעצום עיניו, וכיון שכן עלול הוא להיכשל בעיניו, ואחר שיכשל יתקשה מאוד מאוד מלעמוד מול היצר, עד שאין מנוס מלהתירו להינשא לה, אולם על האדם לדעת האמת, שהיצר מרמה אותו, הוא מראה לו פנים יפות ר"ל, אבל לאמתו של דבר מדובר ב'שנואה', והוא עצמו יווכח בכך אם לא יעמוד בנסיון, כי אחר שיעבור על הרצון האמיתי של הקב"ה, ויתן דרוו לעצמו, יתן גם היצר הרע דרוו לעצמו, ואז לא יבין האיך נבהל מפניו מעיקרא, כי לא יבין על מה ולמה מצאה הכנענית המתועבת חן בעיניו, כי תהיה כל כך מאוס בעיניו שגם בני הנולדים ממנה שהם גם חלק מעצמו וברשו יהיו שנואים לפניו, כאמור בהמשך הפרשה שאם מאותה שנואה יולד לו בנו הבכור לא יתרחק לתת לו 'פי שנים', והתורה צריכה להכריח אותו לקיים בו משפט הבכורה, וגם מצד מהותם יהיו רעים ושנואים לפניו, כי המידות הרעות הטבועים בהכנענים יהיו ניכרים בהם, וסופו שיוולד לו ממנה 'בן סורר ומורה'. ואם כן מוטב שימשול ברוחו לבל יכניס עצמו מלכתחילה בעביות החומר, כי לא יגרע בכך מחלקו הטוב.

דברים אלו צריכים להיות חיזוק גדול לכל אדם שהיצר מנסה להציע לפניו את מרכולתו, מבלי שיתבייש לומר לו על מר שהוא מתוק, ומבלי שיתבייש להוכיח לו על המכוער שהוא יפה, שידע בשעת מעשה שזהו דרכו של היצר לעוות עיני פקחים, ולהשביח לפניו את הכיעור ר"ל, ויבין כי שקר מעיד בו הרשע והכל הבל אין בו ממש.

בנוסף רואים אנו מדברי רש"י אלו, עד היכן מגעת חומרת הזלזול ב'שמירת עיניים', כי לא מצאה התורה עצה להמתמודד בנסיון של 'יפת תואר' כי אם להתירה לו תחילה, וזאת גם אחר שידע שהיא אשת איש, וגם אחר שידע שהיא כנענית, שום דבר אינו מועיל כשמדובר אחר ראייה, ורק אחר שהתירו לו דרשה סמוכין כדי לנסות גם לפתותו לטוב ולהחזירו שהיצר מהתל בו ומרמהו, ולהזהירו גם מפני הבאות, אולי יבין ויחזור מתאוותו. זאת אומרת שאחר שנכשל האדם בראיה אסורה כמעט ואין הבחירה בידו לבטל את רצונו להרע ח"ו, ואין מנוס מלהתירו [מאחר שהראיה מלכתחילה לא היה באיסור, כיון שהיה זה בשעת מלחמה, והוצרכו אז לשמירה גם ממעשיהן של הנשים], ורק אחר ההיתר כשיש לו כבר פת בסלו, יכולים לנסות ולדבר על לבו, ונמצא שעיקר הטענה שיש על האדם הנכשל בחמורות הוא על פגם ראייתו, כי השמירה על העין היא אכן בחברתו. ועל כן מן הראוי שהאדם ירגיל את עצמו בכל מיני זהירות וזהירות הנוגעים לענין 'שמירת עיניים'. ובזכות זה יערה הקב"ה עליו רוח טהרה ממרום, וזכה להיות מנוטרי הברית ולהימנות בין הצדיקים, ולהכתב ולהחתם עמם בכתביה וחתמייה טובה.

וְרֵאִיתָ בַּשָּׂבִיחַ אִשְׁתִּי יַפְתַּת הָאָרֶץ וְחִשַּׁקְתָּ בָּהּ

וְלִקְחָתָהּ לְךָ לְאִשָּׁה: (כא, יא)

ופירש"י: לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. שאם אין הקב"ה מתירה ישאנה באיסור. אבל אם נשאה, סופו להיות שנואה, שנאמר אחריו: 'כי תהיין לאיש וגו'', וסופו להוליד ממנה בן סורר ומורה, לכך נסמכו פרשיות הללו:

איתא בגמרא (סוכה נב.) 'דרש רבי יהודה: לעתיד לבא מביאו הקדוש ברוך הוא ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים. צדיקים נדמה להם כהר גבוה, ורשעים נדמה להם כחוט השערה. הללו בוכין, והללו בוכין. צדיקים בוכין ואומרים: היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה! ורשעים בוכין ואומרים: היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה! ואף הקדוש ברוך הוא תמה עמהם, שנאמר (זכריה ח, ו) 'כה אמר ה' צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא'.

גמרא זו אינה מובנת בראיה שיטחית, כי אם היצר הרע קשה כ'הר גבוה', למה עתיד הוא להידמות בפני הרשעים כ'חוט השערה', ואם הוא אכן כחוט השערה למה עתיד הוא להידמות לרשעים כ'חוט השערה'.

אמנם כשעומדים אנו על מהותו של היצר הדברים מובנים, כי זהו דרכו, בתחילה כשמתפתה את האדם לעבירה, הוא מקטט את העבירה בגווני מסולפים, כדי לעוות על ידם חשקו להרע, וסילופיו נראים כל כך מוחשיים, עד שקשה מאוד לעמוד נגדם, ונדמה לו להמתפתה כמי שהטילו עליו לדחות 'הר גבוה', ולפעמים הם כל כך קשים עד שראתה התורה לנכון להתיר את האסור, בידעה שלא כל הנפשות שוות, וישנם נפשות חלושות שאי אפשר לדרוש מהם להימנות בין העומדים בתוקפם נגדו.

אמנם בעלי הנפש החפצים להידבק בחי החיים לא יחשו להיתרים אלו, כי יבינו שלא דיברה תורה אלא כנגד יצר הרע, ולא התירה מה שהתירה אלא מפני דאגתה לקטני השכל שאינם יכולים לעמוד מול פיתוי היצר, אבל הרצון העליון הוא שימליך האדם את בוראו בכל המצבים, ועל כן יראו לנכון לעמוד גם מול הר גבוה ולדחותו, וגם אם היצר לא יתרפה מלפתותם, וירבה גם הוא לעמוד מולם כ'הר גבוה' לא יחשו לו.

אולם אלו שאינם יכולים לעמוד מול ההר, ועושים מה שעושים כדי להשקיט את צמאונם, להם נותן היצר רווח בין פיתוי לפיתוי, ובאותה שעה אינו מייפה את המתועב, וממילא ניתן היכולת להאדם לעמוד על מהותו של אותו 'הבל' שנסחף אחריו, ואז יבין שלא נסחף כי אם אחר דבר מתועב ושנואי ומשוקץ, ולא תהיה ביכולתו לסלוח לעצמו, על מה שהלך אחר חשכים ולא הבין מלכתחילה שאינו מדובר בהר' כי אם ב'חוט השערה'. ושפיר מובן למה אין הצדיק רואה אלא 'הר' כי תמיד עומד הוא על המשמר, וכל עוד שאינו שומע לעצת היצר עדיין נדמה הוא לו כ'הר', לא כן הרשעים שכבר מעלו מעל ונהנו מן האסור, המה רואים לאחר

טיב המערכת

שמירת הלשון

ראש השנה מתקרב ויחד אתו אימת הדין, כל יהודי משתדל להוסיף עוד תפילות ועוד מעשים טובים והעיקר מרבים בתשובה, את האמת כל אחד יודע היטב איפה הוא היה במהלך השנה, מה היה מצבו הרוחני, ומתוך הקבלות שקיבל על עצמו באלול אשתקד כמה סחן הוא באמת קיים וכמה הוא פשוט שכת.. ועכשיו אנחנו שוב עומדים ומקבלים עלינו קבלות טובות, והפעם אנו אומרים לעצמנו, הפעם באמת נעמוד בקבלות ונקיים ה-כ-ל, ומכיוון שאנחנו כל כך משתדלים עלינו לדעת שאפילו אם באמת חחרים בתשובה ישנם דברים שעלולים לעכב את התפילות ואת התשובה למעלה למעלה, זה כסובן איננו רוצים.

בפרשתנו כתוב 'כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ לסחנה, ומפסוק זה לומדים חז"ל ליסוד גדול, וכך אומרת הגמרא לעולם אל יוציא אדם דבר סגונה מפיו, שהרי עקם הכתוב תשע ועשר אותיות ולא הוציא דבר סגונה מפיו, שנאמר 'כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור', ואם התורה הקפידה כל כך על נקיות הלשון, על אחת כמה וכמה שאנחנו צריכים להקפיד על עצמנו.

החפץ חיים כותב בשמירת הלשון: 'גם אין מקבלים תפילות למעלה עבור זה, כמו שכתוב בזהר הקדוש פרשת מצורע: מי שיש בו לשון הרע תפילתו אינה עולה לפני הקב"ה מפני שדובצת עליה רוח טומאה, כיון שחזר בתשובה וקיבל על עצמו לשוב עליו נאמר 'ביום טהרתו והובא אל הכהן, וזוהו יובן מה דכתבה התורה ז"טמא טמא יקרא, ופירשו רז"ל שצריך להחזיר צעדו לרבים ורבים יבקשו עליו רחמים והוא מחמת שתפילתו אינה מתקבלת למעלה, לכן גילתה לנו התורה עצה זו במצטער זה דווקא.

כאן מלמד אותנו החפץ חיים כי פגם הלשון יכול להיות 'מעכב' המונע מהתפילות לעלות למעלה, ולכן בעמדת בימים אלו של תשובה נקבל על עצמנו בראשונה לחקן את פגם הלשון, שלא לדבר שום דיבורים אסורים ועל"ז מכה שתפילתנו תעלה למעלה, ויחד שנכתב ונתחם לחיים טובים ארוכים ולשלום.

(על טיב ההדרה-כי תצא)

ניתן לשפוע את שיחותיו של פורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיח
 באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

טיב
 ההודעות

הלכות חודש אלול (המשך)

מנהג אנשי מעשה להתענות

א. יש אנשי מעשה הנוהגים להתענות ארבעים יום, כנגד ארבעים יום שעלה משה רבנו ע"ה לקבל את התורה, ולפי שאין מתענים בשבתות ור"ח וכן ב"ה, לכן נוהגין להתחיל אחר חמשה עשר באב כדי שישלמו למספר ארבעים יום (מ"א תקפ"ה ס"ג).

ב. כשמתענה מראש חודש אלול ואילך, ישאל מהשם ית' שיתן לו שררה וחיים ובנים לעבודתו (א"ר שם סק"א).

ג. אם יכול להתענות איזה יום או ימים בחודש אלול אשרי לו, ובלבד שיפשפש במעשיו ויעשה גדר שלא לשוב עוד לכסלה (מודה באצבע אות רמ"ז).

ד. וכתבו ספרי המוסר, דאם באמצע אכילתו בעוד שהוא מתאוה לאכול מושך ידו ממנו, זה נחשב ג"כ לסיגוף ומתכפרים עונותיו (מ"ב ס"י תקע"א סק"א).

יפשפש במעשיו

ז. וכיון שחודש זה מעותד לתשובה, לפיכך הירא את דבר ה' יש לו לפשפש במעשיו, ויוסף אומץ בקיום המצוות, ויש אנשי מעשה נוהגים שבחודש זה מפשפשים בדקדוקי מצוות להיות בודק ובוחן תפילין ומזוזות שלהם, וכל אשר ימצא שם בדיק בשאר מצוות, והוא מנהג טוב (מ"א שם ס"ז).

ז. חודש אלול הוא זמן תשובה לכל, ויהיה לפשפש במעשיו, וטוב וישר שבכל לילה קודם שישן טרם אמירת הודי יפשפש ויחפש דרכיו ובמעשיו באותו יום, ויתוודה וישוב, וכן יעשה בכל יום מ"ח אלול עד יום הכיפורים, ובאמת היה צריך לעשות כן כל ימיו בכל לילה כמעשה הצדיקים וקראו בשמותם מארי דחושבנא, אך לכל הפחות כה יעשה בארבעים ימים הנוראים הללו (כה"ה סק"ז).

ז. אשרי מי שלובש שק ויושב על האפר, ובוכה על עוונותיו ומספיד עליהם, ומתוודה בכני ובכפיפת ראש והשתחויה עד שיתפקקו כל חוליות, ובזה מקיים הראשי שיתבות של 'תשובה', שהוא ר"ת 'תענית שק' ואפר, ביניה ה'ספד כמו שכתב האר"י ז"ל (שער הרוקן תק"ן י"ד ד"ס ע"ג). ואף בשבתות שלא הותר להספיד ולבכות ולישב על הארץ, מכל מקום נראה שיוכל להתוודות וידוי קצר אף בשבתות, או יקרא בספר דניאל סימן ט' וסימן י', ויאמר אלו הפרשיות בכוונה, ויחשוב בלבו (ע"ה) עוונותיו, גם יקרא פרשיות בנחמיה סימן ח' ט' י', ואחר כך יאמר בתהלים מזמור סימן נ"א כאשר בא אל בת שבע וכו', ויסיים בתורה (דברים י' יב' - י"א, ט) בפרשת ועתה ישראל מה ה' אלוך שואל מעמך וגו' עד זבת חלב ודבש, ויתעורר מאד בלבו ויחשוב מחשבות טובות לתקן כל מה שקלקל (שליה הק' מס' ר"ה נו' מצוה ס"ז).

ז. ופשוט שחוב גמור על כל אדם שילמוד בכל יום בספרי היראה אם מעט ואם הרבה, והוא יותר חיוב מכל שאר לימודיו, ואף אם יתבטל על ידי זה מלימוד פרק משניות או

שאר לימוד, כי מה ה' אלוך שואל ממך כי אם ליראה אותו (ח"י"א כלל קמ"ג ס"א).
ט. וירחיק עצמו מעבירות, ויהיה איש ירא וחרד את דבר ה', וירחוק עצמו מהקפדה ומכעס, אפילו לדבר מצוה, ומהליצנות וגאווה, ויהיה מאוד בברכת הנהגין (פרי עץ חיים שער ראש השנה הקדמה).

יפיש מעשרותיו

י. טוב שיפיש מעשרותיו בחודש אלול, שהרי מצונו במדרש (מגילת אסתר) זיכות המעשר הועילה להם לישראל בימי המן שלא עלה הגורל על חודש אלול, ואף שהוא זמן מעשר בהמה, מכל מקום מי שאין לו הפריש מעשר בהמה, מה טוב שיהיה מפריש פרש"ה מעשר כספים בימים האלה, ומה גם שהוא סוף השנה ועושה חשבון מכל השנה, וגם יהיה לו כתרס בפני הפורענות ביומא דדינא, ויהיה לו זכות יותר להכריעו לטובה, ויכתב ויחתם בספר פרנסה ולכלכלה וחיים טובים (מועד לכל חי פי"ד ס"ז).

יא. ושבתו של החודש הזה הוא זבולון כמש"כ בספר עמודי שמים, שהוא היה מחזיק ביד לומדי תורה, וא"כ לכה"פ בחודש הזה יאחז צדיק דרכו של זבולון לעשות צדקה עם עמלי תורה (מועד לכל חי פי"ד ס"ז).

שופר

יב. תניא בפרקי דרבי אליעזר: ב"ח אלול אמר הקדוש ברוך הוא למשה "עלה אלי ההרה", שאז עלה לקבל לוחות אחרונות והעבירו שופר במחנה משה עלה להר, כדי שלא יטעו עוד אחר עבודה זרה, והקב"ה נתעלה באותו שופר שנאמר עלה אלוקים בתרועה וגו', לכן התקינו חז"ל שיהו תוקעין ב"ח אלול בכל שנה ושנה וכן בכל החודש, כדי להזהיר את ישראל שיעשו תשובה שנאמר אם יתקע שופר בעיר וגו', וגם כדי לערבב את השטן (סו"ה).

יג. ותוקעין תשר"ת בכל יום לאחר תפילת שחרית מיום ב' דר"ה, חוץ מערב ראש השנה שאין תוקעין בו כלל (ש"ע שם ס"א, מ"א שם ס"ז). ויש שנוהגים לתקוע תשר"ת תר"ת (ב"ח ס"י תקצ"ב).
יד. והוא דמיון לבעל חוב שנותניו לו זמן ב"ד שלשים יום להמציא מעות כדי לפרוע את חובותיו, וכן הוא לענינינו שנותניו לו לאדם בב"ד של מעלה זמן שלשים יום לעשות תשובה כדי שיצא זכאי מבית דין של מעלה בעשיית תשובה תפלה וצדקה להעביר מעליו רוע הגזירה, על כן יתעורר כל אחד ואחד לקול השופר המכריז ומעורר ומתרה על התשובה וקום קרא לאלוהיך בכני ותתנונים (קב הש"ר ס"י מ"ח).

טו. אם הבעל תוקע עומד באמצע אמירת פסוקי דזמרה אעפ"כ מותר לו לתקוע, ואפשר שאפילו באמצע ברכות קריאת שמע גם כן מותר, מפני שאינו אלא כמנשים נשימות בלי שום הברה כלל, והקול בא רק ע"י השופר (א"א תניינא ס"י נ"א).
טז. אם אירע ששכחו לתקוע בשחרית תוקעין במנהג (א"א אר"ח ח"ד ס"ה אות ה').

ובכתה ירח ימים

ירח ימים - זהו חודש אלול

חודש אלול הוא חודש המיועד לתשובה, כמובא בזהר הקדוש (זהר חדש כי תצא ע"ה, א) על הפסוק (דברים כא, יז): 'ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים' - זה הוא חודש אלול (שהוא זמן תשובה ונכיה), מפני שבראש חודש אלול עלה משה על הר סיני לבקש רחמים לפני הקב"ה, כדי שיכפר לישראל על חטא העגל, ועל זה נאמר 'ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים', שאז הוא זמן של תשובה. ובספר הקדוש 'סוד ושורש העבודה' (שער הימים, פרק א) מובא בשם האר"י הקדוש שכתב ח"ל: 'את אביה' - זה הקדוש ברוך הוא, 'ואת אמה' - זו נוסת ישראל, יבכה האדם ויתחנן לפני השם, 'ירח ימים' - הוא חודש אלול, שהמה ימי רחמים ורצון.

לכן קבעו חכמים את ימי חודש האלול, שהם ימי רחמים וסליחות, להתעורר בהם לשוב בתשובה שלימה, ולהסיר את כל המסכים המבדילים בינינו לבין אבינו שבשמים, ואשר נגרמו על ידי חטאינו.

ובספה"ק פלא יועץ' (אות ב' - נכיה) כתב כדלהלן: 'עת לבכות' - כגון בהיותו מתפלל לה' ושופך שיחה, דורש סליחה ביוזיבים ותחינות על החטאים ועל העוונות, ישפוך כמים לבו ותדרגה דמעותיו. ונפרט בימי חודש אלול האדירים ועשרת ימי תשובה, אשר 'מלך במשפט יעמיד ארץ, צריך שבכני יבואו ובתחנונים.

להגיע מוכן לקראת הדין

בנוהג שבועלם, שאחד שקיבל זימון לבית משפט, לא ינוח ולא ישקוט משך כל התקופה שנותרה לו עד למשפט, הוא אף לא יסיח את דעתו אפילו לרגע מן הדין הקרב ובא, במשך הזמן הזה לא יפסיק להתייעץ עם הסגורים הטובים ביותר בתחום, וישכור את שירותיהם של פרקליטים מן השורה הראשונה, יחד יבנו קני הגנה ויסדרו את טענותיו אחת לאחת, כי יודע היטב שאם לא יגיע מוכן עלולים לדון אותו לחובה.

הנה, בהגיע ראש השנה אוהז מלך מלכי המלכים הקב"ה ביד מידת משפט, ומזמן את כל בריות העולם לעבור לפניו כבני מרון, אין מי שיוכל למלט את עצמו מעומוק הדין, וכמו שאנו אומרים בתפלת הימים הנוראים: 'אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם, לפניך נגלו כל תעלומות והמון נסתרות שמבראשית, כי אין שחכה לפני כיסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך'. אפילו על המחשבות יש למסור דין וחשבון, 'כי זכר כל היצור לפניך בא, מעשה איש ופקודתו ועלילות מצעדיו גבר, מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש'.

לא מדובר כאן על משפט של עניינים זוטרים ושל מה בכך, כל החיים וכל העתיד תלויים במשפט הזה, רק עם ההתבוננות בפיורש המלות של תפלת 'ונתנה תוקף' יכולים להיתקף בפיק ברכיים, וכמו שאנו אומרים שם: 'אמת כי אתה הוא דיין ומוכיח וידע ועד, וכותב וחוזתם וסופר ומונה... ותפתח את ספר הזכרונות ומאליו יקרא, וחוזתם יד כל אדם בו... ומלאכים יחפזו וחיל ורעדה יאחזון... בראש השנה יכתבון וביום צום כפור יחתמון. כמה יעברון וכמה יבראון, מי יחיה ומי ידום'.

אולם בכל זאת נתן לנו הקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו חודש שלם שבו יכול כל אחד להיערך כראוי לקראת היום הדין הקרב ובא, בחודש זה יש לנו את האפשרות לשפר את מעשיו ולקבל על עצמו קבלות חדשות, לעשות תשובה ולתקן את מה שפגמנו בעבר, כך שבהגיע היום הגדול והנורא נהיה מוכנים לקראת הדין ולא נתגלה אז בבושתנו ובקלוננו, באופן הזה אנו בטוחים כי נצא זכאים בדין בחמלת ה' עלינו, שהרי 'תשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רע הגזירה'.

בחודש אלול מרכין הכביה על העוונות

ובזה נעתיק דברים נוקבים ובהירים מספר הק' 'עריב נחל' (ויקרא אמור - דרוש ב) על זה הענין, והוא נוגע גם לפרשת השבוע שאנו עומדים בו כעת, וזה לשונו: 'אכן הקדוש ברוך הוא ברוב רחמיו וחסדיו נתן לנו חודש אלול שהוא זמן בית דין כמו שכתבו ספרי מוסר ומעכב הקדוש ברוך הוא כל החודש כדי שבתוך כך נפיים להאם הקדושה וניתי לגבה בעובדין טבין להמשיך אלינו השראת שכנה כבראשונה בתורה ומעשים טובים, וגם להסדיר טענותינו לפני הבית דין של מעלה, דהיינו לבוא בתפלה ותשובה קודם בוא יום הדין'.

'זהו רמז בזהר חדש (יש"פ כי תצא) כי תצא למלחמה על אויביך (דברים כא, יז-י"ג), היינו שתצטרך לילך למלחמה על האויב הגדול הוא השטן, אני מבטיחך ונתנו ה' אלהיך בידיך ושביט שבי, אך וראית כי בשביה אשת יפת תואר, ר"ל תשים אל לבך שהשכינה הקדושה היא בשביה עבור מעשיך, ואם לא תהיה עמה לפני הדין אין טוב ח"ו, לכן וחשקת בה ולקחת כו' והבאתה אל תוך ביתך, שתמשיך השראת השכינה אצלך, ועל ידי מה, ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים, היינו חודש אלול שניתן להרבות בו בכיה על העוונות'.

'אכן השטן שיודע מזה מתחכם והולך בחודש אלול לפתות לבות בני אדם בחודש אלול יותר מכל השנה, כי כל מה שהאדם מכין יותר את לבבו מתחזק יצרו יותר וכמאמר רז"ל (סוכה נב) כל הגדול מחבירו יצרו אלו ואיזה רווח במיורם בכל חודש אלול, והוא עת האסוף זבת חלב ודבש ועת ותאוותם יביא ירחו ויזיה רווח במיורם בכל חודש אלול, וזה ידע חולה ח"ו, וגורם קצף גדול מסחר הרוכלים, בכדי שלא יעשו כלום בכל חודש אלול, וזה ידע חולה ח"ו, וגורם קצף גדול מאת הש"י בבוא יום הדין והשטן מבקש משפטו והשכינה לא נתקנה עדיין על ידי מעשיו, ולא הקדמונו צרי התשובה למכתנו ח"ו'.

'וכראות הש"י שאם יוגמר הדין אז לא טוב יהיה חס ושלום, הנה ימשיך להיות עוד גמור הדין תלוי ועומד עד יו"כ הוא יום הרחמים והסליחות לשבים, ויום דין גמור לשאינם שבים. ועלינו מוטל לשוב בכל הזמנים הללו, וכל הזריז להקדים התשובה בלב נשבר וזכה ומוזכה כל העולם עמו זכות הרבים תלוי בו צדקת ה' עשה והקין קיימת לו לעולם הבא'.

"מעקה" - נוטריקון: הרהורי עבירה ק'שים מ'עבירה

פירש הרה"ק מלענטשנא זצוק"ל, תיבת "מעקה" עולה בנוטריקון: ה'רהורי ע'בירה ק'שים מ'עבירה" (ומא כט).

מלמדנו הכתוב "כי תבנה בית חדש", בבתי גוואי פנימה, כשניגש איש ישראל לבנות את ביתו הפנימי, קומת האדם בעולמו. - "ועשית מעקה לגגך", הגג הוא הראש והמוח, שהוא כמו גג לבנין גופו של אדם. וכשמג שהג מסכך על הבית מפני דלף טורד,

כך השכל סוכך על הגוף ומשמרו. ולשמירת בנין הקדושה צריך לעשות 'מעקה' שהוא גדר ושמירת איתן לשכלו ולמוחו, שלא יכנסו במוחו ה'רהורי ע'בירה ק'שים מ'עבירה, ולא שאר שטותים והבלים, רק יישמר הראש והמוח בקדושה ובהירה. ובזה תיזוהר ותישמר שלא תשים דמים בביתך ח"ו, שלא יכנסו המשחיתים ויחדרו בתוככי ביתך הפנימי, בתי גוואי שבלב, "כי יפול הנופל ממנו", בנפילה

עזה והתדרדרות לשאול רח"ל. - ובכך יזכה לבנות כראוי 'בית חדש' בבנין הפנימי שבתוכי לב ונפש האדם.

ואונקלוס תרגם תיבת "מעקה - תיקא", שהוא מלשון 'תיק', ועל שם כך נקרא 'מעקה', לפי שהוא כעין תיק השומר על כל המאוסכך בתוכו לבל יתפזר חוצה ולא יאבד ממנו. ונרמז כאן כמו כן 'תיק' הרוחני, שצריך האדם להכניס את כל קנייני הקדושה שלו בתוך תיק ונרתיק, שיהיו שמורים ומשומרים, בגדרים ומעקות טובים סביב, כדי שלא יפול הנופל חוצה, וכן כדי למנוע מכוחות החיצוניים לחזור אליו אל תוך ביתו פנימה.

ובכך נזכה להכין עצמנו היטב לקראת יום הדין ה'בעל'ט, בבנין 'בית חדש' שמור ומשומר עם 'מעקה' טוב סביב, ולהביאנו בזה לקראת כתיבה וחתימה טובה, אמן.

• § • § •

הרה"ק מלעכוויטש זצוק"ל היה מחותן עם הרה"ק רבי ישראל מסטולין קרלין זצוק"ל, היונקא מפרנקפורט.

בהגיע עת דודים יצא החתן הנעלה עם אביו הלעכוויטשער אל העיר סטאלין, כדי לחגוג את שמחת הנישואין בעירה של הכלה כנוהג.

שבת עליה לתורה החלה בחגיגות השמחה ברוב פאר והדר, כששני המחוגנים הנעלים מגדולי צדיקי הדור מפארים את השמחה הגדולה בראש אלפי בני ישראל וחסידים רבים שהגיעו באלפיהם לכבודה של שמחת בית צדיקים.

אך לפתע באמצע השבת הגדולה והרוממת התהפכה השמחה לתוגה, כאשר בפתאומיות הסתלק הלעכוויטשער מן העולם, כשבאופרוף עוד השתתף בגופו, אך בחופזה ונישואין כבר לא היה בחיים והשתתף מעולם העליון.

המכה היתה קשה וכואבת, כשבעיצומה של השמחה הגדולה נפלה עליהם הגזירה הקשה והנוראה. - משפחת הכלה שבסטולין קיבלה את המכה קשה מאוד, בהיותם המארחים הגדולים של משפחת החתן, ותכנו את כל החגיגות לפרטי פרטיהם שיערכו בששון ובשמחה ברוב פאר והדר, והנה נהפכה שמחתם לתוגה.

בתפילת המנוחה של שבת קודש, כשעמד הפראנקפוטרער כעבד לפני רבו בתפילת שמונה עשרה, היה כולו דבוק בדביקות מופלאה בקונו יתברך, וכדרכו בקודש היתה כל תפילתו באש להבה האצורה ונאצלת בסתר קל מסתתר בשפירי חביון. - אך באמצע תפילתו חלף הרהור של מחשבה דקה במוחו, וכי מה היה קורה אם היה המחוחן הלעכוויטשער ממתין עוד שבוע עד לאחר השבע ברכות, ולא משאיר את בנו החתן יתום, שיצטרך עתה לדחות את יום חתונתו ויום שמחת ליבנו...

אך מיד תפס את עצמו, שמחשבה זו שחלפה זה עתה במוחו יש בה חשש הרהור אחר מידותיו יתברך, שהרי איננה מחשבה של תפילה, מאחר שכבר מתו מוטל לפניו, ומיזון שנפטר ונסתלק

אין מקום לבקש ולהתפלל להחיותו. ועל כרחך שיש בשורש האי מחשבתא מעין ערעור והרהור אחר מידותיו יתברך שמו.

מיד פרץ הצדיק בבכיה גדולה של תשובה, בחרטה עצומה על אותו הרהור בעלמא שחלף במוחו, שעה ארוכה עוד עמד בתפלתו וייסר את עצמו על כך, כיצד היה מהרהר אחר הבורא יתברך, הלא נסתרים דרכי ה', וכל מעשיו טובים וישרים, כד"א

כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ

וְעָשִׂיתָ מַעְקָה לְגַגְךָ, וְלֹא

תָּשִׂים דָּמִים בְּבֵיתְךָ, כִּי

יִפֹּל הַנּוֹפֵל מִמֶּנּוּ" (ב, ח)

בשירת האזינו (זברים לב, ז) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט, אל אמונה ואין עוול, צדיק וישר הוא". - ולא זו משם עד שהעלה ותיקן אותה מחשבה בתיקון השלם, ועשה תשובה שלמה על אותו הרהור קל שחלף בליבו.

מטיב זה המעשה למדנו בתרתי, ראשית עד כמה המורה היא שמירת המחשבה, שאפילו צדיקים גדולים קדושי עליון יכולים להיכשל באיזה הרהור, והקב"ה מדקדק עם הצדיקים

כחוט השערה (בבא קמא ג.). - אך מאידך למדנו גם כן שתיכף ומיד שבים הצדיקים בתשובה שלמה, אף על מחשבת הרהור בעלמא החולפת במוחם, ואין לך דבר העומד בפני התשובה.

[ועיין היטב בספח"ק "נועם אלימלך" פירשת וירא (זפירי דף ח: ט"ב, וראמר שוב אשוב בענין חטא המחשבה הפורחת כעוף הפורת, ובה פירש בדרך מופלא שחוקה של שרה אימנו ע"ה, שאמר השי"ת שכחשה בדבר, עיין שם במתק דברי קדשו הנפלאים].

[כלליות, קובץ 500031]

• § • § •

בשכונתנו "זכרון משה" פה עיר הקודש ת"ו, התגורר איש יהודי יקר שנפטר בשיבה טובה, ה"ה הרה"ח רבי יעקב שלמה הרשך זכרונו לברכה.

באותה עת שהסתלק ר' יעקב לבית עולמו, היה המרא דאתרא רב השכונה, מרן הגה"צ רבי ישראל יעקב פישר זצוק"ל ראב"ד העדה החרדית בסוף ימיו, והיה חולה במחלה הקשה שתקפה את ריאותיו הקדושות, ומתהלך בכל מקום עם בקבוק החמצן צמוד עמו מחמת קשי הנשימה, כנודע. - והנה כשהגיע אליו אותה שמועה מפטירת היהודי הנכבד שנמנה על המתפללים הקבועים בבית מדרשו הגדול "זכרון משה", ומתלמידיו המובהקים של הרב, ביקש להשתתף בעצמו בהלוויה, ואף לומר בה דברי הספד. הגבאים הנאמנים שחששו מאוד לשלומם של הרב ניסו להניאו מכך, כאשר באותם ימים לא הניחו להוציא כי אם למקרים דחופים ונחוצים. ובפרט פחדו מן הטירחא היתרה כשברצונו לומר שם דברי 'הספד', בעת שכל נאום היה קשה עליו ביותר, מחמת הסבל בדרכי הנשימה. - אך הוא באחת, חפץ הוא מאוד לצאת בעצמו למצות לוויית המת, וכרב השכונה מוטל עליו גם לישא בה את משא הספד, כדי ללוות את תלמידו כראוי אל בית עולמו.

בהגיע העת יצא הרב במסירות נפש עם כלי חמצנו ביזו, והלך לאיטו צעד אחר צעד יחד עם הפמליא המלווה אותו בחרדת קודש אל הלוויה. תיכף בהגיעו אל המיטה ניכרה בו התרגשות גדולה, הביאו לפניו את הסטנדער, והרב החל להספידו בקול בוכים בדברי התעוררות גדולה. בתוך דברי קדשו אמר: הנפטר הדגול זנן היה מגין בזכותו על כל שכונתנו כולה! בהיותו גיבור הכובש את יצרו! והאריך בדברים ערבים כדרכו.

ההספד שנאמר ברוב התרגשות והתעוררות היה נראה תמוה מעט, כי אמנם הכירוהו כולם כיהודי טוב וישר, אבל לא הבינו על מה ההתרגשות הגדולה שחרד הרב הצדיק לקראתו, וכיצד הוא הגין בזכותו על כל השכונה?

אולם בהיותי אחר כך בימי השבעה במצות נישום האבלים, שח לי בנו יבדל לחיים מפה לאחן, שידוע הוא היטב למה התכוון הרב בהספדו.

וסיפר, שלפרנסתו היה ר' יעקב שלמה ז"ל עובד בבית החולים,

| המשך בעמוד ד' <

סיפורי השגחה פרטית שנשלחו לערכת ע"י הקוראים

קראוהו בהיותו קרוב!!!

"זה סתם דיכאון, אין מה להתייחס אליה!!! אולי חוסר ויטמינים." כך אמר הרופא בנחרצות ובוודאות לגבי זוגתי שתחי' שחדלה מתפקד מרוב כאבי ראש וסחרחורות ועוד תחושות קשות...

מה יש לי להגיד כאשר הרופא בטוח בעצמו ובדיאגנוזה שלו?!

עברנו כך תקופה לא מבוססת כאשר אף משכך כאבים לא עוזר. לקראת שבת פירתי את הילדים אצל המשפחה המורחבת כיוון שפשוט לא היה תפקוד בכלל. ריחמתי עליה התפללתי וניסיתי לעזור לה בכל דרך אפשרית עד לאותו ערב שבת אחרי פיזור הילדים יגשתי לבשל משהו לכבוד שבת ואז זה קרה, היא פשוט התעלפה... הזמנתי אמבולנס לקחותי בגדי שבת עם טלית ודהרנו לבית החולים.

הודיית לה' למרות המתח שבדיוק פיזרנו את הילדים. תארו לעצמכם שכולם בבית? מה עושים במצב שכזה?!

בבית החולים עשו בדיקות מקיפות אך לא גילו דבר. זה נשאר בגדר תעלומה. את כאבי הראש יחסו למיגרנות וכו' רופא אחד אמר שלבדוק יותר לעומק צריך 'אם אר אי' (M.R.I). אך זה המתנה של כמה חודשים. ביום ראשון בקשתי מהפרופסורית לערוך את הצילום אך היא צחקה ואמרה שזה תהליך של חודשיים לפחות עד לקבלת התור לצילום.

ליבני נשבר בקרבי לראות את זוגתי שתחי' סובלת כל כך ואין שום מזור ומרפא. כבר היה סמוך מאוד לשקיעה, ניגשתי למסדרון של בית החולים מאחורי המכוונת של השתייה והמתקנים ונעמדות לתפילת מנוחה. את אותה תפילה לעולם לא

אשכח! התפללתי מעומק הלב הנשבר והנזכר שלי בבקשת רחמים על זוגתי שתחי' ועל הילדים שלי שמזה תקופה שכולנו סובלים בכיית בדמעות שליש ממקום של הכאב הכי עמוק, כאשר כל הרגשות צפו לי הייתי מנותק מהעולם הזה ובקשתי מק-ל מלך רופא נאמן ורחמן שיירפא את זוגתי שתחי' ומה זה בשבילי לעשות את צילום ה M.R.I. הזה הלא הוא מולך על כל העולם...

סיימתי את התפילה והלכתי לחדר בדרך במסדרון פונה אלי הפרופסורית ואמרה שעוד ארבעים דקות היא מכניסה את זוגתי שתחי' לצילום ה M.R.I. תוך ארבעים דקות היא הייתה בפנים כאשר בסוף הצילום גילו לה בראש גידולים של המחלה הידועה שגרמו את כל החולי הקשה שלה ולא דיכאון או מיגרנות. היא היום בריאה ושלמה ברוך ה'.

הנקודה היא שהעסקנים הגדולים ביותר של המחלה הידועה שקבלתי את ה M.R.I. תוך ארבעים דקות שכן רק ההכנות של המסמכים וכו' זה חודש פחות... ללמדך שמי שפונה לבורא עולם ישירות ויודע שהוא כל יכול, יראה ניסים ונפלאות!!!

עתה אנו בחודש הרחמים והסליחות בואו תפנו אליו הוא כאן קרוב ותראו ישועות.

בעל המעשה:ע.ש.

הפענוץ לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פרטית פוזנן לשלוח אל ר' שפחה ספואלס בפקס: 15326517922 או ל: o.y.wines@gmail.com

בתהלים הזה
לא רק אומרים תהלים
אלא לומדים תהלים

ספר תהלים

ספר תהלים זה, היינו אוצר יקר מאוד
ממשנתו של הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינובין שליט"א
ובו מדורים מגוונים השווים לכל נפש
אשר כל אחד ימצא בו אות נפשו, ללמוד תהלים וללמוד מהתהלים

טיב התהילות

ביאור בשפה ברורה ונעימה
על כל תיבה ופסוק

טיב המוסר

מקי מוסר והדרכה בעבודת ה'
לאורם של רבותינו המפרשים

טיב הפנינים

אוצרות ופנינים דרך דרוש ורמז

ניתן לחשיב

בתנ"ח הספרים
המבחר האופייני
מיום התיקונים
בביתנו רבי יצחק כהן
הגה"צ רבינובין שליט"א

ביותר, בה מבר האיש תכשיטים יקרים ומהודרים לגויי העיר.

התלמידים הסיקו מכך שמדובר ביהודי בעל בעמיו, עשיר ואמיד מהסוחרים העשירים שבעיר, שעוסק בתכשיטנות לפרנסתו. הסתקנותם רק גברה והלכה, מה לו לאיש עשיר שכל כולו נתון לעולם העסקים, ולשיעורו של החתם סופר? ומהו פשר אותו מבט חודר ונוקב שנועץ בו מדי יום במהלך השיעור?

החידה הטרידה את דעתם, הם המתינו לשעת הכושר שיהיה האיש פנוי, נכנסו אל החנות וניגשו אליו בחביבות, וביקשוהו אם יוכל אולי להסביר את פשר צעדו זה אל היכל הישיבה מדי יום.

אמר להם האיש, בחפץ לב אסביר לכם את פשר מעשי, ותלמדו עד כמה היא גדולת מעלת רבכם הקדוש והנורא!

ברוך השם אדם עשיר ואמיד אני - פתח היהודי בסיפורו - כפי שהנכם רואים יש לי כאן חנות ענק למכר תכשיטים יקרים ביותר, זהו עסק מצליח ברוך השם, החנות הומה כל היום מלקוחות שונים, והתשואה נאה ביותר. במשך השנים נעשיתי בעל צדקה גדול, והקהילה הקדושה נהנית רבות מתמיכותי המגוונות לכל ענייני צרכי הקהילה.

ברם דבר אחד הטריד את מנוחתי מאד בעבודה זו, בהיותי עומד כאן כל היום בחנות היפהפייה, נכנסים גם הרבה נשים המתעניינות בקניית התכשיטים, וצריך אני להראות להן את מידת התכשית, וצורת סידורו וכו'. - והיצר העיז לא רק מתגדל מניסיונות שאלו, ונכנסו בליבי הרהורים שונים ומחשבות שאינם טובות, והלא הרהורי עבירה קשים מעבירה! ויש בזה גם חשש גדול לאיסור מפורש שבתורה (במדבר טו, טז): "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם!"

הדבר טרד את מנוחתי מאוד, עד שהתחלתי לחשוב שמה עדיף כבר לסגור את כל העסק הזה, הרי כבר צברתי מספיק כדי חיי בטוב ובנעימים לאורך ימים ושנים טובות, ולמה לי להתעסק במלאכה שיש בה עבירה קשה כזו. - אך מאידך ידעתי שאם אעזוב את העסקים לא אוכל להמשיך במעשי הצדקה, והתמיכות הרבות שלי בצרכי העיר ייפסקו, ואם כן שמה עלי כן להמשיך בעבודה זו.

נכנסתי אפוא אל רבינו מרא דאתרא החתם סופר, שמכירני היטב מכל אותם הצדקות שאני תומך בקהילה, והצעת לי לפניו את ספקותי ומבוכתי בענין המשך העבודה. הרבי הקדוש ייעץ לי לעבור כל יום בדרכי אל העבודה דרך היכל הישיבה הקדושה ולהיכנס אליו בשעת אמירת השיעור, להביט בפניו כמה דקות ספורות, ובהו אנצל מן היצר הרע המחטיא.

ואכן סיים האיש את סיפורו המדהים, נכנס אני מדי יום באמצע השיעור, כפי שנוכחתי, ולאחר אותו מבט נוקב בקדושתו העליונה שבשכינתא קדישתא השורה על פני קדשו, אין לי אחר כך שום הרהורים רעים, ושום מחשבות שאינם טובות. - היצר הרע פשוט לא יכול להתקרב אלי כל אותו היום!!!

[מתוך שיחה מיוחדת בענין "שמירת העיניים"]

וממושך של כמה דקות טובות, ובזאת עזב את בית המדרש ויצא לדרכו.

למחרת עם שחר נשנה שוב אותו מחזה מוזר, האיש הזר נכנס בצעדים הססניים אל היכל הישיבה, דווקא בשעה שעומד החתם סופר על דוכן נאומו באמצע מסירת השיעור, נעמד לו מרחוק נוקב מבט עמוק וחודר אל צורת פני הקדוש ויוצא חוצה.

כך חזר המקרה המוזר על עצמו מדי יום ביומו, הרבי הקדוש החתם סופר בעצמו לא התייחס אליו כלל, והמשיך בסדר השיעור כמי שלא ראוהו. אף התלמידים כמו כן, בראותם שאין הרבי מתייחס אליו לא היינו לגשת אליו או לסלקו משם, מגודל יראת רבם הגדולה, שכידוע היו תלמידי החתם סופר יושבים לפניו באימה ובריאה גדולה מגודל קדושתו ונוראו.

אולם בכל זאת, התלמידים הקדושים שהיו גם הם כידוע צדיקים גדולים מורמים מעם, המה ראו כן תמוהו, מה מחפש לו ריקא זה בהיכל הישיבה? הוא אינו פותח שום ספר, לא לומד ולא מתפלל, ואף לא מבקש משום צורב ללמוד עמו איזו הלכה, שום כלום! רק נתון מבט חודר אל פני הרב והולך לו. - והדבר היה מאד לזרא בעינייהם.

לאחר מספר ימים החליטו כמה מן התלמידים לעקוב אחר אותו אדם, לתהות על קנקנו, ולנסות לגלות את סיבת מעשהו המוזר.

למחרת יצאו כמה תלמידים אחריו בלש וראוהו עוזב את רחובות היהודים, והולך אל כיוון המרכז המסחרי של פרשבורג העיר, שם נכנס אל השוק הגדול של הגויים, בהגיעו אל מרכז השוק הוציא מכיסו מפתח ופתח את חנותו הגדולה והמפוארת. - היתה זו חנות תכשיטים יוקרתית

ובהגיעו אל גיל הפנסיה נאמרו לו במשרדי ההנהלה שעדיין צריכים הם מאוד לשירותיו הנאמנים במחלקה אחרת שבבית חולים, ובאם ימשיך במלאכתו עוד כמה שנים ספורות, יכול הוא להכפיל ולשלוש את שכרו. שכן מלבד קרן הפנסיה שאף היא תגדל יותר, יקבל עוד 'משכורת' יפה ומרווחת, ובכך יוכל תוך מספר שנים לצבור הון רב. אך מאידך באם יעזוב עתה, אין לו בתשלומי קרן הפנסיה כי **אם סכום קטן יחסית.**

ר' יעקב שלמה נטה לקבל את ההצעה, כוחו היה במוטנו, ובלא שום קושי יכול היה להמשיך במלאכתו מספר שנים נוספות. אך כשקיבל את פרטי ההצעה עם כל הנתונים כולם, התברר שבאותה מחלקה שבה נצרכו לעבודתו, ייתכן שתתעורר שאלה של איסור 'ייחוד', אלא שהסבירו לו במשרד שבקלות ניתן להמציא לכך פתרון בהלכה, כדי שלא יאה בה שום ספק סרך של איסור. כשמוע ר' יעקב שלמה שיש כאן שאלה הלכתית, אמר: דבר הלכה אינני מחליט שום דבר בעצמי, והנני שואל בכל דבר את הרב הפוסק! אינני יכול לתת שום תשובה בדבר בטרם אשאל את רבי ומורי **אם אכן הפתרון ההלכתי ישר וטוב!**

ניגש אפוא ר' יעקב שלמה אל מורו ורבו המרא דאתרא, הציג את כל הנתונים המדוברים, והגה"צ הרב פישר צוק"ל פסק את פסקו ואמר: אכן את השאלה עצמה אודות איסור הייחוד ניתן לפתור בפתרון זה שמציעים לפניך, אבל עד לך שממדי 'הרהור עבירה' יהיה קשה יותר להניצל!

חזר אפוא ר' יעקב שלמה אל מנהל בית החולים, ואמר: מוותר אני בזאת על כל הממון הרב שהצעתם לי, כל זה איננו שווה לי בשביל הרהורי עבירה רחמנא ליצלני! - על אתר התפטר מעבודתו, קיבל את הסכום הזעיר שהצטבר בחשבונו, ופרש לגמלאות על התורה ועל העבודה עד סוף ימיו!

כשראוהו הגה"צ רבי ישראל יעקב ושמעו על החלטתו הגורלית נתרגש מאוד לנוכח הויתור הקשה, שכן המדובר היה בסכום עצום, שהיה יכול להשיא בו את נכדיו! - ומאז היה מוקירו ומכבדו מאוד.

לפיכך לא ויתר על ההשתתפות בעצמו בלווייה לחלוק לו כבוד אחרון, בהיותו מגין בצדקותו על כל השכונה כולה! ולפי דרכנו למדנו, עד היכן מגיע ערך התגברות על יצר הרע, וחשיבות ההרחקה מהרהורי עבירה. - ועשית 'מעקה' לגגך 'הרהורי עבירה' קשים מעבירה!

[פרסיו, קובץ 4-140204]

• § •

אל שיעורו הקבוע של רבינו "החתם סופר" צוק"ל, שהיה מוסר מדי יום ביומו בהיכל קדשו בישיבת 'פרשבורג' המעטייה, נכנס יום אחד יהודי בלתי מוכר, כל הילוכו ולבושו שלא האיש לא נראו כשל תלמיד חכם כלל... האורח הבלתי קרוא נעמד לו בירכתי בית המדרש, בדיוק אל מול פני קדשו של ראש הישיבה מרן החתם סופר, הביט היטב עמוק אל תוך צורת פני קדשו, מבט ארוך

על הברכה יעמדו

התורמים להפצת העלון

ניתן להנציח את העלון לשפחות, לברכה והצלחה או ליאריצייט

לקבלת העלון במייל (דוא"ל) נא לשלוח למייל המצוי"ב

גלי צ'יפ

קשת הרשת
מינוח י"צ ויקרים מיוחדת
02-6257948
info@keshet-hareshet.co.il

גרפצ'יק
סל: 02-5002321

לע"י הבחור שמואל
מאיר ז'ל בן יבלחטיא
רבי ישראל יצחק
נלביע יח נסלו תנצבה.

לע"י מרת חיה
סאסא בת לאה
נלביע יסיון
תנצבה.

שרה שיינדל
בת טילה רחה
להצלחה בכל
העניינים

האחים היקרים העומדים תמיד לימין רבינו
הרב יהודה בן שרה שיינדל
והרב שאול יחזקאל בן שרה שיינדל
וכל משפחתם - להצלחה בכל העניינים

יוסף בן
טילה רחה
לרפואה
שלימה

לע"י מרת
הינדל בת
משה ירסיוו
ובלומה

לע"י
יעקב
צבי בן
שראל

יור"ל ע"י קהילת שבתאי בבית ד' | רח' ישעיהו 7 ירושלים טל: 05276-10455 078-3331109 | shivti11@gmail.com

יהודי יקר! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך עוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור פגוויך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. הפענונינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לדפוס) בקובץ בהדפסה.

Anyone Interested in receiving Tiv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zelig@gmail.com or text 718-249-7173